

Sygn. akt SNO 44/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w składzie:

SSN Józef Szewczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

SSN Kazimierz Zawada

Protokolant :Katarzyna Wojnicka

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 listopada 2012 r.

sprawy

sędziego Sądu Rejonowego

w związku z odwołaniem obwinionego

od wyroku Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego

z dnia 26 czerwca 2012 r.

**I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wymierza
obwinionemu karę dyscyplinarną przeniesienia na inne miejsce
służbowe w okręgu Sądu Apelacyjnego;**

**II. kosztami postępowania dyscyplinarnego obciąża Skarb
Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 26 września 2011 r., sędzia Sądu Rejonowego uznany został za winnego tego, że w dniu 27 października 2004 roku w miejscowości W. woj. Ś., kierując samochodem marki [...] o numerze rejestracyjnym [...] umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że prowadząc pojazd na odcinku drogi oznaczonym

znakami poziomymi zakazu wyprzedzania, w warunkach znacznie ograniczonej widoczności, rozpoczął manewr wyprzedzania samochodu osobowego marki Mercedes o numerze rejestracyjnym [...], a następnie nie powracając na swój pas ruchu, kontynuując wyprzedzanie nieustalonego samochodu osobowego i samochodu marki Żuk doprowadził do zderzenia czołowego z prawidłowo poruszającym się z przeciwnego kierunku samochodem marki Daewoo o numerze rejestracyjnym [...], w wyniku czego pasażer Z. G. doznał obrażeń ciała w postaci rozerwania mięśnia sercowego i worka osierdziowego z następowym masywnym krwotokiem do jamy opłucnej lewej z wstrząsem pokrwotocznym, pourazowym i ostrą niewydolnością krążenia, skutkujących jego zgonem, kierująca pojazdem marki Daewoo M. J. doznała obrażeń ciała w postaci ran tłuczonych twarzy, złamania wieloodłamowego kości udowej lewej, złamania otwartego rzepki prawej, złamania rzepki lewej oraz złamania kości łokciowej lewej, skutkującym ciężkim uszczerbkiem na jej zdrowiu w postaci ciężkiej choroby długotrwałej, a nadto pasażer pojazdu marki Daewoo D. J. doznał obrażeń ciała w postaci uogólnionego stłuczenia głowy i brzucha z występującymi zaburzeniami emocjonalnymi o charakterze zespołu stresu pourazowego, powodującego rozstrój jego zdrowia, trwający dłużej niż siedem dni, to jest popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) zwanej dalej u.s.p. i za to na mocy art. 109 § 1 pkt 4 powołanej ustawy wymierzono mu karę dyscyplinarną przeniesienia na inne miejsce służbowe w okręgu Sądu Apelacyjnego.

Wyrokiem Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 22 lutego 2012 roku, sygn. akt SNO 2/12 uchylono zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i w tym zakresie przekazano sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu – Sądowi Dyscyplinarnemu. Uchylając orzeczenie o karze Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny polecił sądowi I instancji aby ponownie orzekając w przedmiocie kary dyscyplinarnej uwzględnił naruszone przez obwinionego reguły ostrożności i stopień ich naruszenia. Zaznaczył przy tym, że orzeczenie surowszej kary dyscyplinarnej oznacza nie tylko wymierzenie kolejnego „surowszego” rodzaju spośród kar przewidzianych przez art. 109 § 1 u.s.p., lecz także ewentualne orzeczenie kary bardziej dolegliwej w ramach rodzaju kary orzeczonej w sentencji zaskarżonego wyroku

Po ponownym rozpoznaniu sprawy w zakresie dotyczącym orzeczonej obwinionemu kary Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny wyrokiem z dnia 26 czerwca 2012 r., wymierzył sędziemu karę dyscyplinarną przeniesienia na inne miejsce służbowe w okręgu Sądu Apelacyjnego w [...].

Od powyższego wyroku odwołanie złożył obwiniony.

Zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p. wyrokowi zarzucił rażąco surowość kary dyscyplinarnej w postaci przeniesienia na inne miejsce służbowe w okręgu Sądu Apelacyjnego w [...], polegającą na wyznaczeniu nowego miejsca służbowego w nadmiernej odległości w stosunku do dotychczasowego, bez uwzględnienia sytuacji rodzinnej obwinionego.

W oparciu o tak sformułowany zarzut autor odwołania wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez orzeczenie kary przeniesienia na inne miejsce służbowe w okręgu Sądu Apelacyjnego .

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Odwołanie obwinionego częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Z poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych wynika, że na skutek umyślnego naruszenia przepisów ruchu drogowego przez obwinionego , polegającego na wykonywaniu nieprawidłowego manewru wyprzedzania w warunkach ograniczonej widoczności doszło do tragicznego wypadku drogowego , którego skutkiem była śmierć jednej osoby, ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci ciężkiej choroby długotrwałej drugiej ofiary, a także rozstrój zdrowia trwający dłużej niż siedem dni trzeciego pokrzywdzonego.

Są to poważne okoliczności obciążające.

Z drugiej jednak strony należy zważyć okoliczności łagodzące, mianowicie sędzia przyznał się do popełnienia czynu, okazał skruchę i żal. Niezwłocznie po wypadku podjął działania zmierzające do zrekompensowania wyrządzonej szkody i doznanej przez pokrzywdzonych krzywdy.

Trzeba także podkreślić, że dorośli pokrzywdzeni w pewnym stopniu przyczynili się do powstałych skutków wypadku, gdyż w czasie jazdy nie byli zapięci pasami bezpieczeństwa, a jadące z nimi dziecko nie było umieszczone w specjalnym foteliku. Obwiniony poniósł konsekwencje karne swego nierozważnego zachowania, orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 29 października 2009 r.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny uznał, że także kara uwzględniająca warunki rodzinne obwinionego, ułatwiająca utrzymanie więzi rodzinnych, szczególnie potrzebę częstych kontaktów z nieletnią córką oraz spełnianie obowiązku opieki nad chorą matką - czyli dolegliwość przeniesienia na miejsce służbowe w okręgu Sądu Apelacyjnego, mniej odległe od stałego miejsca zamieszkania sędziego , niż sądy położone w okręgu Sądu Apelacyjnego w [...] – spełni cele wychowawcze i zapobiegawcze.

Wykonanie orzeczonej kary przeniesienia na inne miejsce służbowe pozostaje w gestii Ministra Sprawiedliwości. Minister ma swobodę w wyznaczeniu nowego miejsca służbowego na terenie okręgu określonego Sądu Apelacyjnego. Niewątpliwie weźmie pod uwagę okoliczności, w jakich doszło do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, potrzebę właściwego społecznego odbioru kary oraz jej ocenę w środowisku sędziów.

Podsumowując, Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji.